

÷ Innborganir, sem ekki eru staðgreiðslusala, nánar tilgreint
t. d. á eftirfarandi hátt:

Innborganir viðskiptaskulda	Kr.	
Innborguð húsaleiga	—	
Aðrar innborganir	—	Kr.
		<hr/>
		Kr.
÷ Peningar við upphaf starfsdags	—	
		<hr/>
Staðgreiðslusala dagsins		Kr.

Gögn fyrir staðgreiðslutölu samkvæmt þessari grein, skal deildarstjóri eða annar ábyrgur starfsmaður árita.

12. gr.

Þegar notað er annað öruggt eftirlitskerfi en lýst er í 8.—11. gr., má veita undanþágu frá einstökum ákvæðum þeirra.

III. KAFLI

Ýmis ákvæði.

13. gr.

Fyrir brot á reglugerð þessari skal refsað samkvæmt ákvæðum almennra hegningarlaga.

14. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 51/1968 um bókhald, öðlast gildi 1. janúar 1973.

Fjármálaráðuneytið, 29. desember 1972.

Halldór E. Sigurðsson.

Jón Sigurðsson.

REGLUGERÐ

um flokkun bygginga og annarra mannvirkja til fyrninga og um flokkun
íbúðarhúsnæðis til fyrninga og viðhaldskostnaðar.

1. gr.

Fyrning bygginga og annarra mannvirkja, annarra en íbúðarhúsnæðis, sem um ræðir í 2. gr., skal, að vali skattþegns við upphaf fyrningartíma, vera fastur árlegur hundraðshluti af heildarfyrningarverði eignanna og innan þeirra marka, sem hér greinir:

a. Byggingar úr steinsteypu:

	Lágmarks hundraðshluti	Hámarks hundraðshluti
Skrifstofuhús	1.0	2.0
Verzlunarhús	1.0	2.0
Verksmiðju-, verkstæðis- og vörugeymsluhús, svo og önnur atvinnurekstrarhús, ótalin annars staðar, s. s. benzínstöðvarhús, gisti- og veitingahús og útihús á bújörðum	2.0	4.0

Nú er sama byggingin notuð til mismunandi starfsemi, sem fellur undir mismunandi fyrningarflokka, og skal þá heildarfyrningarverð hennar skiptast í fyrningarflokka í hlutfalli við rúmmál, þó þannig, að sé bygging notuð að 75% rúmmáls eða meir til starfsemi, er fellur undir sama fyrningarflokk, skal byggingin í heild háð þeim fyrningarflokki.

b. Byggingar, hlaðnar úr steinum, byggðar úr timbri eða stáli, eru háðar fyrningarflokkum skv. a-lið, en lágmarks og hámarks fyrningarhundraðshlutar, sem þar greinir, skulu hækkaðir:

Af húsum hlöðnum úr steinum	um 30%
Af húsum byggðum úr timbri eða stáli	um 100%

c. Aðrar byggingar og mannvirki:

	Lágmarks hundraðshluti	Hámarks hundraðshluti
Benzíngeymar og dælur til benzínsölu	5.0	10.0
Bryggjur og plön úr steypu eða steini	2.5	5.0
Bryggjur og plön úr timbri eða stáli	5.0	10.0
Dráttarbrautir	5.0	10.0
Gróðurhús	5.0	10.0
Loðdýrabú og tilheyrandi girðingar	5.0	10.0
Lýsis-, olíu- og vatnsgeymar úr steypu	3.0	6.0
Lýsis-, olíu- og vatnsgeymar úr stáli	4.0	8.0
Rafstöðvar (dísil- og gufuknúnar)	4.0	8.0
Rafstöðvar (vatnsorkuknúnar)	2.0	4.0
Ræktun á bújörðum	5.0	10.0

Lágmarks- og hámarkshundraðshlutar byggingar og annarra mannvirkja, sem ekki eru sérstaklega tilgreind í a—c liðum þessarar greinar, skulu ákvarðaðir af rikisskattstjóra, að fenginni umsókn þar um frá skattþegni hverju sinni.

2. gr.

a. Fyrning íbúðarhúsnaðis skal vera fastur árlegur hundraðshluti af fasteignamatsverði íbúðarhúsnaðisins, sem hér greinir:

Íbúðarhúsnaðis úr steinsteypu	1.0%
Íbúðarhúsnaðis hlöðnu úr steinum	1.3%
Íbúðarhúsnaðis úr timbri	2.0%

- b. Árlegur frádráttarbær viðhaldskostnaður íbúðarhúsnæðis skal, í stað raunverulegs viðhaldskostnaðar, vera fastur hundraðshluti af fasteignamatverði íbúðarhúsnæðisins, sem hér greinir:

Íbúðarhúsnæðis úr steini	1.5%
Íbúðarhúsnæðis úr timbri	2.0%

Til íbúðarhúsnæðis skv. a- og b-liðum teljast bilskúrar, sem byggðir eru skv. byggingarleyfi eða í tengslum við íbúðarhúsnæði.

3. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. ákvæðum 3. tl. C-liðs og heimildum skv. E-lið 15. gr. laga nr. 68 15. júní 1971 og áorðnum breytingum skv. ákvæðum 3. og 9. tl. 7. gr. laga nr. 7 23 marz 1972 öðlast gildi þegar í stað og skal koma til framkvæmda við álagningu tekjuskatts og eignarskatts fyrir skattárið 1972. Jafnframt falla úr gildi, eftir því sem við á, ákvæði 25. gr., 28. gr. og B-liðs 31. gr. reglugerðar nr. 245 31. desember 1963 um tekjuskatt og eignarskatt og 1. gr. reglugerðar nr. 79 10. marz 1966 um breyting á þeirri reglugerð. Enn fremur fellur úr gildi reglugerð nr. 228 30. desember 1971 um flokkun bygginga og annarra mannvirkja til fyrninga og um flokkun íbúðarhúsnæðis til fyrninga og viðhaldskostnaðar og reglugerð nr. 7 3. febrúar 1972 um breyting á þeirri reglugerð.

Fjármálaráðuneytið, 29. desember 1972.

Halldór E. Sigurðsson.

Jón Sigurðsson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 7 22. janúar 1964 um iðgjöld til slysatrygginga samkvæmt 40. gr. laga nr. 40 1963 um almannatryggingar, sbr. reglugerð nr. 60 1969.

1. gr.

2. gr. orðist svo:

Vikugjöld í hverjum áhættuflokki skulu vera sem hér segir:

Áhættuflokkur	Iðgjöld, kr. á viku
1.	11
2.	15
3.	28
4.	28
5.	43
6.	69
7.	100
8.	143
9.	193
10.	231